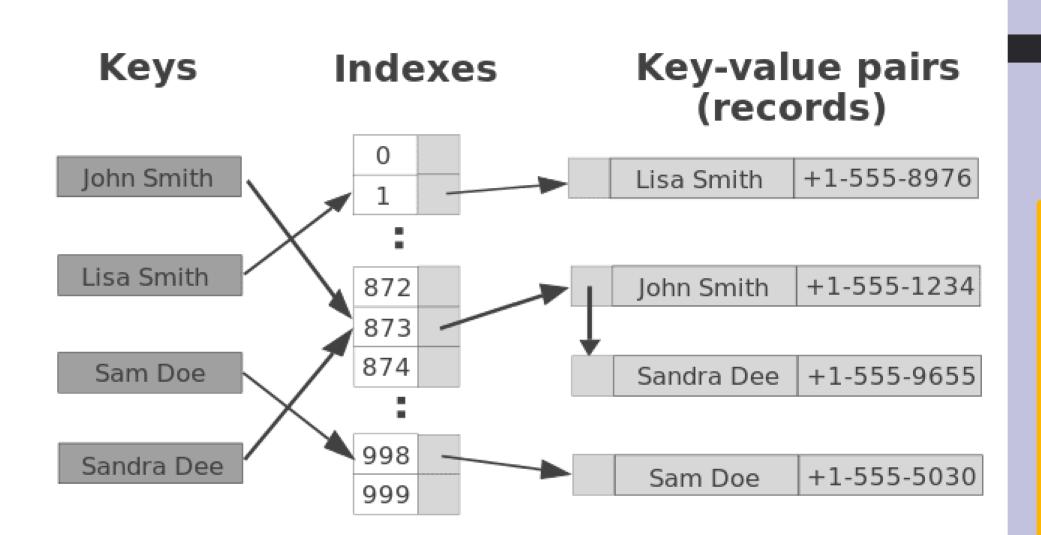
//////

Хеш-таблиці з відкритою адресацією

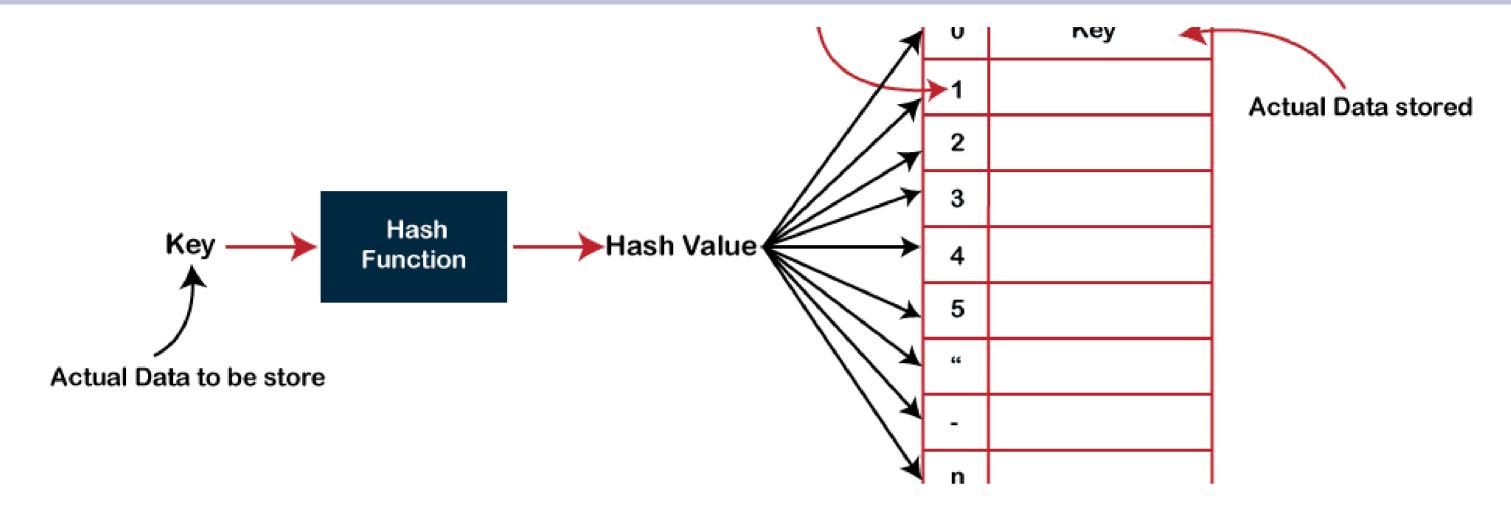

Що це таке?

Хеш-таблиця - це структура даних, що реалізує інтерфейс асоціативного масиву, в якому можна зберігати пари Ключ:Значення.

Хеш-функція

Хеш-функція - функція, що використовує ключ для знаходження індексу, за яким дані значення будуть занесені в таблицю на позицію, що дорівнює індексу.

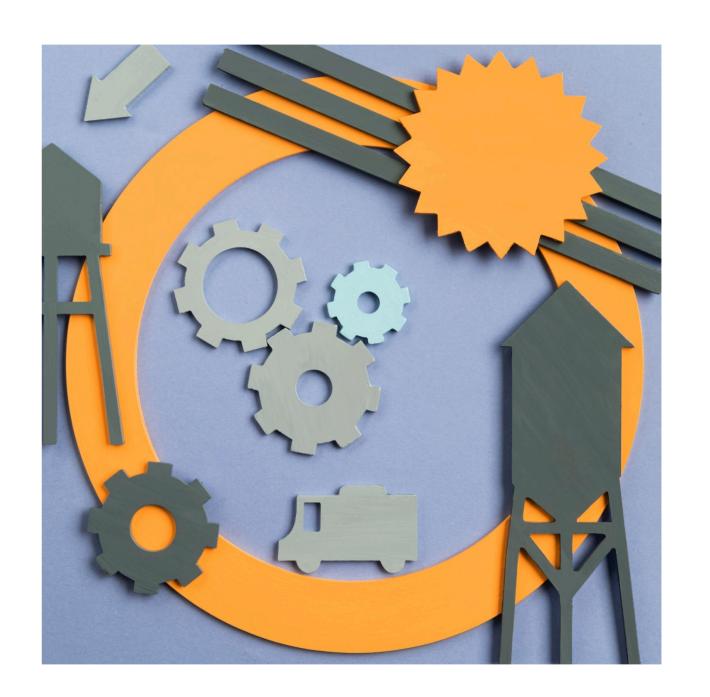

Вирішення колізій

Колізія - ситуація, при якій двом різним значенням ключа відповідає одне хеш-значення, що його отримали, пропустивши ключі через хеш-функцію.

При ініціалізації хеш-таблиці з відкритою адресацією існує декілька основних способів вирішення колізій:

- 1) Лінійне зондування
- 2) Квадратичне зондування;
- 3) Подвійне хешування.

Лінійне зондування

Спосіб вирішення колізій лінійним зондуванням є найпростішим вирішенням колізій у хеш-таблиці з відкритою адресацією. Сенс цієї схеми полягає у визначенні константи, яку ми будемо додавати до хеш-значення, перед цим помноживши на значення і, що дорівнює номеру елементу, який нам попадається з цим хеш-значенням. Тобто нове значення індексу і-того елементу буде дорівнювати (mod N - остача при діленні на розмірність хеш-таблиці):

 $(hash(x) + ik) \mod N$.

Квадратичне зондування

Квадратичне зондування відрізняється від лінійного лише визначенням константи, яка визначає інтервал між елементами з однаковим значенням хеш-функції. Ця константа виражається поліномом.

У найпростішому випадку можна взяти (hash(x) + i^2)modN.

Подвійне хешування

В цьому способі при утворенні колізії ми використовуємо нову, другу хеш-функцію, яка залежить від першої та ще якоїсь. У своїй роботі я використовую дві популярні 32-бітові хеш-функції murmurOAAT та FNV, що приймають рядок як ключ та за допомогою бітових операцій над кожною буквою утворюють хеш-значення, яке

в майбутньому проходить через операцію madulus def FNV(key: str, h:int) -> int:

```
def murmurOAAT(key : str, h : int) -> int:
  for c in key:
  h ^= ord(c)
  h = (h * 0x5bd1e995) & 0xFFFFFFFF
  h ^= h >> 15
  return h
```

Який із трьох способів є найкращим?

Лінійне та квадратичне зондування легші в імплементації, але в них є великий мінус, особливо в першому способі вирішення колізій - можливо велике кластерування даних, що буде сповільнювати роботу програми. Подвійне хешування ж не буде змінювати в швидкості програми.

Часова складність

Часова складність хеш-таблиці "базових" операцій структури - видалення, вставка та пошук елементу мають часову складність O(1). Тобто всі операції мають виконуватись за фіксований час, який залежить від швидкості функцій хешування. В моєму випадку функції виконують прості бінарні операції, що є швидкими у підрахунку.

За умови, якщо потрібно перебудувати таблицю (у більшості випадків найкращий час для перебудови таблиці в більшу - таблиця заповнена більш ніж на половину), часова складність операцій може досягати O(n), що означає, що час роботи лінійно залежить від кількості елементів таблиці.

Time complexity in big O notation		
Algorithm	Average	Worst case
Space	$O(n)^{[1]}$	O(n)
Search	O(1)	O(n)
Insert	O(1)	O(n)
Delete	O(1)	O(n)

Часова складність

В моїй роботі resize() відбувається тільки при наповненні хеш-таблиці більше, ніж на половину. Тобто тільки в цьому випадку часова складність буде залежати від розмірності таблиці.

```
def resize(self):
if self.actUsedSlots >= (0.5 * self.size):
 self.resizeCount *= 2
 self.size = self.size * self.resizeCount
 self.usedSlots = 0
 self.actUsedSlots = 0
 newTable = [None] * self.size
 for i in range(int(self.size/self.resizeCount)):
    if self.table[i] is not None and self.table[i].isDeleted != 1:
     newItem = self.table[i]
     index = self.hash(newItem.itemName)
      attempt = 0
     while True:
       if newTable[index] is None:
          newTable[index] = newItem
          self.actUsedSlots += 1
         self.usedSlots += 1
         break
        attempt += 1
        index = self.secondaryHash(newItem.itemName, attempt)
 self.table = newTable
```

//////

Дякую!

